

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 6C/246/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1710209918
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kristína Güner
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2020:1710209918.29

Uznesenie

Okresný súd Pezinok v právnej veci žalobcov: 1/. D. P. T., F.. XX.XX.XXXX, T. T. XXXX/XX, J., zastúpená: Mgr. Andrea Rusnáková, ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA Zelemová & Stankovianska, združenie, so sídlom Heydukova č. 16, Bratislava, X/ I. T., F.. XX.XX.XXXX, T. J. X, T., X/ C. T., F.. XX.XX.XXXX, T. J. X, T., X/ C. T., F.. XX.XX.XXXX, T. J. X, T., proti žalovanej: I. T., F.. XX.XX.XXXX, T. J. X, T., zastúpená: FORTITUDINE, s.r.o. Advokátska kancelária, so sídlom Čukáraboň 7332/2A, Dunajská Streda, IČO: 47 257 067, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, takto

rozhodol:

I. Súd uznesenie č. k. 6C/246/2010 - 580 zo dňa 11.05.2020 v časti výroku I. z r u š u j e .
II. Súd uznesenie č. k. 6C/246/2010 - 580 zo dňa 11.05.2020 v časti výrokov II. - V. m e n í t a k , ž e
- ukladá žalobkyni v 2. rade povinnosť zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania vo výške 690,- eur na účet Okresného súdu Pezinok, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia,
- ukladá žalobcovi v 3. rade povinnosť zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania vo výške 690,- eur na účet Okresného súdu Pezinok, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia,
- ukladá žalobkyni v 4. rade povinnosť zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania vo výške 690,- eur na účet Okresného súdu Pezinok, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia,
- ukladá žalovanej povinnosť zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania vo výške 690,- eur na účet Okresného súdu Pezinok, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Uznesením č. k. 6C/246/2010-564 zo dňa 23. januára 2020 súd uložil povinnosť žalobcom v 2. až 4. rade a žalovanej preddavkovú povinnosť na trovy znaleckého dokazovania, každému po 690,- eur do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia. V odôvodnení okrem iného uviedol, že podaniami doručenými súdu dňa 19. novembra 2019 a 21. novembra 2019 žalovaná a žalobcovia v 2. až 4. rade navrhli vykonanie znaleckého dokazovania. Následne, na výzvu súdu, strany predložili otázky, ktoré žiadali položiť znalcom. Z oslovených znalcov, iba jedna znalkyňa predložila odhad odmeny za vykonanie znaleckého posudku vo výške okolo 2.000,- - 2.500,- eur. Súd rešpektoval návrh na vykonanie dôkazu, s ktorým sú spojené výdavky, pričom rozhodol tak, že najskôr uložil žalobcom v 2. až 4. rade a žalovanej, ako navrhovateľom dôkazného prostriedku, povinnosť zložiť preddavky na trovy dôkazu s tým, že až po splnení uložených preddavkových povinností v plnom rozsahu, vo veci bude nariadené vykonanie navrhovaného dôkazu. Pri určení výšky preddavku na trovy dôkazu, súd vychádzal z predpokladaných nákladov dokazovania, t.j. z predpokladanej výšky odmeny, paušálnych náhrad a náhrad hotových výdavkov prihladnuc na predbežné vyčíslenie odmeny znalcom a na rozhodovaciu činnosť súdu v obdobných prípadoch. Keďže znalecké dokazovanie navrhli žalobcovia v 2. až 4. rade a žalovaná, súd preddavkovú povinnosť medzi uvedené subjekty rozdelil rovným dielom.

2. O sťažnosti dotknutých procesných strán rozhodol súd uznesením č. k. 6C/246/2010-577 zo dňa 4. mája 2020 tak, že zrušil uznesenie č. k. 6C/246/2010-564 zo dňa 23. januára 2020. V odôvodnení okrem iného uviedol, že vyšší súdny úradník nepostupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami Civilného sporového poriadku, keď v uznesení o uložení povinností zložiť preddavok touto povinnosťou zaviazal

len žalovaného a žalobcov v 2. až 4. rade. Aj napriek tomu, že len tieto procesné strany navrhli vykonanie znaleckého dokazovania, k ich návrhu sa podľa súdu pridal aj žalobca v 1. rade, keď podaním zo dňa 20. decembra 2019 využil možnosť položiť znalcovi ďalšie otázky, čím de facto splnil predpoklady predpokladané v § 253 ods. 1 C. s. p.. Súd zaviazal vyššieho súdneho úradníka opätovne rozhodnúť s tým, že výšku preddavku (ktorú určí podľa odhadu znalca, ktorý sa už nachádza v súdnom spise) rozdelí medzi všetky procesné strany v závislosti od počtu otázok, ktoré tieto navrhujú položiť znalcovi.

3. Uznesením č. k. 6C/246/2010-580 zo dňa 11.05.2020 uložil súd povinnosť zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania žalobkyni v 1. rade vo výške 565,- eur, žalobkyni v 2. rade vo výške 225,- eur, žalobcovi v 3. rade vo výške 225,- eur, žalobkyni v 4. rade vo výške 450,- eur a žalovanej vo výške 1 240,- eur. V odôvodnení uviedol, že vychádzal z predpokladanej výšky odmeny, paušálnych náhrad a náhrad hotových výdavkov znalca prihladnuc na predbežné vyčíslenie odmeny a na rozhodovaciu činnosť súdu v obdobných prípadoch. Strany sporu navrhli uložiť znalcovi celkom 24 otázok, z čoho žalobkyňa v 1. rade navrhla položiť 5 otázok (20,85% z celkového počtu otázok), žalobkyňa v 2. rade navrhla 2 otázky (8,32% z celkového počtu otázok), žalobca v 3. rade navrhol 2 otázky (8,32% z celkového počtu otázok), žalobkyňa v 4. rade navrhla 4 otázky (16,68% z celkového počtu otázok) a žalovaná navrhla 11 otázok (45,84% z celkového počtu otázok). Uvedenými pomermi k celkovému počtu otázok a so zaokrúhlením tak, aby bolo možné dosiahnuť sumu na celé číslo, súd rozdelil preddavkovú povinnosť medzi procesné strany.

4. Proti predmetnému uzneseniu podala v zákonnej lehote sťažnosť žalovaná, ktorú odôvodnila tým, že pri rozdeľovaní preddavkovej povinnosti medzi procesné strany je zjavný nepomer rozdelenia nákladov medzi jednotlivých účastníkov. Žalovaná poukázala na zmatečnosť výšky celkového preddavku na znalecké dokazovanie, nakoľko ustanovený znalec odhadol výšku svojej odmeny v rozmedzí 2 000,- eur až 2 500,- eur, no podľa uznesenia zo dňa 23. januára 2020 by účastníci konania spoločne zaplatili preddavky vo výške 2 760,- eur a v zmysle napadnutého uznesenia by spolu uhradili preddavky vo výške 2 705,- eur. Žalovaná vyslovila pochybnosť o primeranosti preddavku na trovy dokazovania, nakoľko tento je vyšší ako samotný odhad znalca na celkovú odmenu. Ďalšou nezrovnalosťou je podľa žalovanej počet otázok položených znalcovi, nakoľko v uznesení č. k. 6C/246/2010-564 zo dňa 23.01.2020 je uvedených 17 otázok a pri stanovení výšky preddavku v uznesení č. k. 6C/246/2010-580 zo dňa 11.05.2020 vyšší súdny úradník vychádzal z počtu otázok 24. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaná navrhla, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vo veci znova rozhodol.

5. Proti I. výroku predmetného uznesenia podala sťažnosť žalobkyňa v 1. rade. V odôvodnení sťažnosti uviedla, že žalovaná v sťažnosti zo dňa 12.02.2020 nenamietala skutočnosť, že povinnosťou zložiť preddavok na znalecké dokazovanie súd zaviazal len žalovanú a žalobcov v 2. až 4. rade. Podľa žalobkyne v 1. rade je postup súdu zmatečný, porušujúci jej procesné práva. Ďalej uviedla, že súd sa v napadnutom uznesení odvoláva na obsah iného uznesenia č. k. 6C/246/2010-577 zo dňa 04.05.2020, ktoré žalobkyni nebolo doručené. Z ustanovení Civilného sporového poriadku nemožno dospieť k záveru, že by bol súd oprávnený v sporovom konaní postupovať tak, že preddavkovou povinnosťou zaťaží stranu sporu, ktorá vykonanie tohto dôkazu nenavrhol. Ak ide o spoločný návrh môže súd preddavkovú povinnosť pomerne rozdeliť medzi tých účastníkov, ktorí tento dôkaz navrhli. Žalobkyňa v 1. rade je toho názoru, že jej právny úkon, ktorým formulovala otázky na znalca, nie je možné považovať za pridanie sa k návrhu žalovanej (a údajne aj žalobcov v 2. až 4. Rade - o návrhu ktorých nemá žalobkyňa v 1. rade vedomosť) na vykonanie znaleckého dokazovania a takéto posúdenie je v rozpore s čl. 11 C. s. p.. Preto navrhla, aby súd zmenil uznesenie č. k. 6C/246/2010-580 zo dňa 11.05.2020 tak, že povinnosť zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania uloží tým účastníkom sporu, ktorí ho navrhli.

6. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „C. s. p.“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

7. Podľa § 250 ods. 2 C. s. p. ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

8. Podľa § 253 ods. 1 C. s. p. ak strana v konaní navrhne vykonanie dôkazu, s ktorým sú spojené výdavky, súd jej môže uložiť povinnosť zložiť preddavok.

9. Súd po vyhodnotení skutkových okolností ako aj tvrdení prezentovaných v sťažnosti dospel k záveru, že sťažnosti žalobkyne v 1. rade a žalovanej sú dôvodné. V prvom rade súd považuje za potrebné podotknúť, že uznesenie č. k. 6C/246/2010-577 zo dňa 04.05.2020 nebolo žalobkyni v 1. rade doručené z toho dôvodu, že nebola subjektom konania o predmetnej sťažnosti voči uzneseniu tunajšieho súdu, ktorým boli zaviazaní zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania žalobcovia v 2. až 4. rade a žalovaná. Súd sa však stotožňuje s námietkou žalobkyne v 1. rade ohľadom toho, že žalovaná v sťažnosti zo dňa 12.02.2020 nenamietala skutočnosť, že povinnosťou zložiť preddavok na znalecké dokazovanie súd zaviazal len žalovanú a žalobcov v 2. až 4. rade. Táto skutočnosť bola namietaná žalobcami v 2. až 4. rade podaním zo dňa 18.02.2020 označeného ako: „Nesúhlas s Uznesením zo dňa 23.01.2020“, ktoré podľa obsahu je možné vyhodnotiť ako sťažnosť proti uzneseniu č. k. 6C/246/2010-564 zo dňa 23.01.2020, avšak toto podanie bolo uskutočnené až po uplynutí zákonnej lehoty na podanie sťažnosti podľa § 242 C. s. p., teda nebolo podané v lehote 15 dní od doručenia napadnutého uznesenia. Na toto podanie žalobcov v 2. až 4. rade teda súd neprihliadal a v uznesení č. k. 6C/246/2010-577 zo dňa 04.05.2020 sa ním nezaoberal.

10. Pokiaľ sa jedná o právnu argumentáciu žalobkyne v 1. rade ohľadom posúdenia ustanovenia § 253 ods. 1 C. s. p., teda či navrhla vykonanie dôkazu, s ktorým sú spojené výdavky, dospel súd k názoru, že žalobkyňa v 1. rade tým, že využila možnosť položiť znalcomi otázky, nemôže byť považovaná za stranu, ktorá vykonanie takéhoto dôkazu navrhla. Uvedené potvrdzuje skutočnosť, že žalobkyňa v 1. rade položila znalcomi otázky na základe výzvy súdu zo dňa 12.12.2019, ktorou bolo procesným stranám oznámené, že súd pripustil návrh na vykonanie dokazovania znalcom z odboru stavebníctvo, odvetvie pozemkové stavby a vyzval procesné strany, aby súdu oznámili otázky, ktoré chcú znalcomi položiť. Vzhľadom k uvedenému súd zrušil výrok I. uznesenia č. k. 6C/246/2010-580 zo dňa 11.05.2020, ktorým bola žalobkyňa v 1. rade zaviazaná zložením preddavku na trovy znaleckého dokazovania vo výške 565,- eur.

11. Súd má zo spisu preukázané, že návrh na vykonanie znaleckého dokazovania podaním doručeným dňa 19.11.2019 podala žalovaná a podaním doručeným súdu dňa 21.11.2019 žalobcovia v 2. až 4. rade. Z toho dôvodu súd uložil povinnosť zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania týmto procesným stranám. Vzhľadom k tomu, že súd zrušil výrok, ktorým bola zaviazaná zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania aj žalobkyňa v 1. rade, musel súd pristúpiť aj k moderácii uloženej výšky preddavku u ostatných procesných strán. Keďže v napadnutom uznesení súd vychádzal pri určení výšky preddavku z percentuálneho pomeru celkového počtu predložených otázok k počtu otázok predložených jednotlivými procesnými stranami, pričom žalobkyňa v 1. rade navrhla položiť znalcomi 5 otázok, no súd ju zložením preddavku z vyššie uvedených dôvodov zaviazal nemôže, bolo potrebné opätovne rozdeliť preddavkovú povinnosť medzi žalobcov v 2. až 4. rade a žalovanú. Strany sporu navrhli položiť znalcomi spolu 24 otázok, z ktorých boli viaceré totožné, preto sa do výsledného počtu otázok, ktoré budú znalcomi predložené premietlo 16 výsledných otázok (nie 17 ako uviedla žalovaná v sťažnosti), ktoré boli uvedené v uznesení č. k. 6C/246/2010-564 zo dňa 23.01.2020. Pri novom určení výšky preddavkov súd už nevychádzal z pomeru predložených otázok jednotlivými procesnými stranami z toho dôvodu, že to vzhľadom k uvedenému stratilo opodstatnenie a tiež to nepovažoval za spravodlivé a v súlade s princípom rovnosti sporovým strán v zmysle čl. 6 C. s. p.. Preto súd uložil žalobcom v 2. až 4. rade a žalovanej povinnosť zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania všetkým v rovnakej výške tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia. Pri určení výšky preddavku na trovy dôkazu súd vychádzal z predpokladaných nákladov znaleckého dokazovania, t. j. z predpokladanej výšky odmeny, paušálnych náhrad a náhrad hotových výdavkov s prihliadnutím na rozhodovaciu činnosť súdu v obdobných prípadoch.

12. K námietke žalovanej ohľadom známosti celkovej výšky preddavkovej povinnosti a jej primeranosti vzhľadom na odhad ustanoveného znalca súd považuje za potrebné uviesť, že znalec v konaní ustanovený nebol, nakoľko otázka jeho ustanovenia sa odvíja od splnenia preddavkovej povinnosti strán sporu. Civilný sporový poriadok neurčuje presný spôsob, ako má byť určená výška preddavkovej povinnosti, je ponechaná na úvahu súdu. Vzhľadom na to, že nie je zákonne upravený postup, súd si musí taký vytvoriť za dodržania požiadaviek zákonnosti. Vyšší súdny úradník po tom, ako strany sporu predložili súdu otázky, oslovil niekoľko znalcov s tým, aby uviedli svoj odhad predpokladanej výšky odmeny a náhrad za spracovanie znaleckého posudku. Z oslovených znalcov odhad poskytla iba jedna znalkyňa, pričom táto tak učinila bez predchádzajúceho študovania podkladov (nakoľko nie je

ustanovená), odhad poskytla iba na základe položených otázok a rozsahu znaleckého dokazovania. V priebehu vykonávania znaleckého dokazovania sa môžu vyskytnúť aj ťažko predvídateľné skutočnosti (je možné ich zistiť až počas samotného priebehu znaleckého dokazovania), ktoré môžu mať dopad na celkovú výšku znaleckej odmeny, pričom povinnosť zložiť ďalšie preddavky už stranám uložiť nemožno. Zároveň je potrebné prihliadnuť aj na rozhodovaciu činnosť súdu v obdobných prípadoch. Tieto skutočnosti musí vziať súd do úvahy.

13. Podľa § 253 ods. 3 C. s. p. ak strana v lehote určenej súdom preddavok nezloží, súd navrhnutý dôkaz nevykoná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.